

Ár 2017, föstudaginn 7. apríl, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hrannar Már Gunnarsson, Unnur Erla Jónsdóttir og Fura Sóley Hjálmarsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 7/2017**:

M sóknaraðili
gegn
F fjármálafyrirtæki

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 31. janúar 2017, með kvörtun sóknaraðila, dags. sama dag. Með tölvupósti nefndarinnar 2. febrúar 2017 var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dags. 6. febrúar 2017. Var bréfið sent sóknaraðila samdægurs, með tölvupósti nefndarinnar og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir sóknaraðila bárust með tölvupósti 12. febrúar 2017.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 7. apríl 2017.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili var greiðandi að húsnæðisláni nr. X hjá varnaraðila, en lánið hvíldi á fasteign hans að S. Sóknaraðili seldi fasteignina þann 10. desember 2009 og á sama tíma var umrætt lán fært yfir á kaupanda þeirrar fasteignar. Þó að nafnabreyting hafi verið gerð á láninu, þá voru fyrir mistök ekki gerðar breytingar á greiðsluþjónustu sóknaraðila í kjölfarið. Sóknaraðili greiddi því ranglega af láninu frá 18. maí 2010 til 1. október 2015. Í janúar 2016 tók sóknaraðili eftir því að hann væri að greiða af húsnæðisláni nr. X í greiðsluþjónustu sinni hjá varnaraðila og stöðvaði greiðslurnar.

Þann 22. febrúar 2016 voru sóknaraðila endurgreiddar afborganir af umræddu láni, samtals 1.086.924 kr.

Þann 9. mars 2016 samþykkti varnaraðili að greiða sóknaraðila þar að auki vexti af fyrrgreindri fjárhæð fjögur ár aftur í tímenn. Frekari kröfum sóknaraðila um vexti var hafnað á þeirri forsendu að þeir væru fyrndir.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess samkvæmt liðnum „Kröfur“ á kvörtunareyðublaði að „F greiði að fullu uppreiknaða vexti og verðbætur frá þeim degi sem lán X færðist yfir á nýjan eiganda (kaupsamn. 10. des 2009, kauptilboð 26.11.2009).“

Þá kvartar sóknaraðili yfir því og lýsir því að í lok janúar 2016 hafi hann farið ítarlega yfir greiðsluþjónustu í kjölfar fasteignaviðskipta og tekið þá eftir láni sem hann kannaðist ekki við en hafi verið greiðandi af í nokkurn tíma. Í framhaldi af því hafi

sóknaraðili sent fyrirspurn til varnaraðila. Í ljós hafi svo komið að eigandi lánsins, hafi verið sá sem hafði keypt íbúð af sóknaraðila í lok árs 2009 og hafi átt samkvæmt samningi að taka yfir lánið. Gerð hafi verið nafnabreyting á láninu en sóknaraðili hafi samt sem áður ennþá verið skráður sem greiðandi lánsins í gegnum greiðsluþjónstuna.

Varnaraðili hafi gengist við að greiða til baka þær krónur sem teknar hafi verið af sóknaraðila og greitt hafi verið inn á viðkomandi lán en ekki hafi verið uppreiknað né gert ráð fyrir vöxtum. Því hafi sóknaraðili gengist á eftir því við umboðsmann viðskiptavina varnaraðila að fá vexti og verðbætur uppreiknað en varnaraðili hafi ekki verið fús til að greiða vexti og verðbætur nema eingöngu 4 ár aftur í tímann.

Í viðbótarathugasemdum sóknaraðila vísar sóknaraðili til þess að enginn ágreiningur sé um það að varnaraðili hafi gert mistök við greiðsluþjónustuna. Því geti sóknaraðili ekki tekið undir með varnaraðila að ekkert hafi komið fram í málinu þess efnis að varnaraðili hafi ekki fylgt góðum viðskiptaháttum sbr. 19. gr. laga nr. 161/2002, þar sem sóknaraðili telur að varnaraðili hafi ekki verklag til að koma í veg fyrir að viðskiptavinir í greiðsluþjónustu bankans séu látnir greiða inn á lán óskylds aðila.

Þá hafi hvergi komið fram í samskiptum við umboðsmann viðskiptavina varnaraðila ábendingar þess efnis að sóknaraðili ætti að gera fyrirvara um framhald málsins væri hann ekki sáttur við afgreiðslu þess. Sóknaraðili hafi áður sent fyrirspurn til varnaraðila vegna þessa ákveðna láns sem hafi verið í greiðsluþjónustu án þess að hafa fengið upplýsingar. Sá póstur hafi ekki verið lengur aðgengilegur þar sem sá póstur hafi verið sendur úr vinnuþósthólfum þar sem sóknaraðili hafi áður unnið.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst aðallega frávísun málsins frá nefndinni. Verði ekki fallist á aðalkröfu varnaraðila krefst hann þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Samkvæmt kröfum nefndarinnar skal kvörtunaraðili greina skýrlega hvers sé krafist. Varnaraðili telur að kröfugerð sóknaraðila sé óljós og þar að auki sé ekki lagagrundvöllur fyrir henni. Ekki sé rakið, af hvaða fjárhæð beri að reikna vexti né hvert vaxtaviðmið skuli vera. Vaxtatímabils sé ekki getið né hvernig farið skuli með fyrri greiðslu. Varnaraðila sé því ókleift að taka efnislega afstöðu til kröfunnar. Af þeim sökum krefst varnaraðili að kröfunni verði vísað frá á grundvelli e-liðar 6. gr. samþykktu nefndarinnar.

Þá hafi sóknaraðili áður leitað leiðréttingar á þeim greiðslum sem getið sé um í kvörtun til nefndarinnar og hafi hann fengið endurgreiddar afborganir af umræddu láni ásamt vöxtum fjögur ár aftur í tímann. Þá taki varnaraðili fram að sóknaraðili hafi enga fyrirvara gert um frekari vexti né verðbætur við viðtöku greiðslunnar og hafi þess í engu getið að hann hafi litið á greiðsluna sem fulla greiðslu á vöxtum en innborgun á höfuðstól að hluta. Hafi varnaraðila því verið rétt að líta svo á, að höfuðstóll og vextir væru fullgreiddir að teknu tilliti til fyrningar. Krafa sóknaraðila lúti því að vöxtum á þá ofgreiddu gjalddaga sem greiddir hafi verið fjórum árum eða fyrr af umræddri skuld. Teljist hún krafa um endurgreiðslu ofgreidds fjár og flokkist sem almenn krafa. Fyrningarfrestur þeirra sé fjögur ár skv. 3. gr. laga nr. 150/2007 um fyrningu kröfurettinda og hafi sóknaraðili sem fyrr segir verið greiddir vextir fjögur ár aftur í tímann. Krafa um vexti frá 18. maí 2010 til 1. október 2011 sé fyrnd. Af lögum um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 verði ekki ráðið að gera megi kröfu til verðbóta af endurkröfu. Slíkar heimildir séu bundnar við sparifé og lánsfé sbr. VI. kafla laganna. Kröfu sóknaraðila skorti því einnig lagagrundvöll að því leyti.

Þá vísar varnaraðili ennfremur í það að sóknaraðila hafi orðið ljóst að lánið væri ennþá í greiðsluþjónustu hjá sér þegar liðin hafi verið rúm sex ár frá því að

nafnabreyting hafi verið gerð á láninu. Þegar litið sé til þess hversu langur tími hafi verið liðinn frá nafnbreytingu lánsins verði að telja að sóknaraðili hafi sýnt af sér ákveðið tómlæti. Þess að auki beri viðskiptavinum skylda til þess að fara yfir greiðsluáætlun þegar hún sé endurnýjuð eða gerðar séu breytingar. Geri viðskiptavinur ekki athugasemdir teljist hann hafa samþykkt áætlunina. Fyrir liggja að sóknaraðili hafi engar athugasemdir gert við greiðsluáætlun á þeim sex árum sem hann hafi greitt af umræddu láni.

Ekkert hafi komið fram í málinu sem sýni að varnaraðili hafi ekki sýnt af sér góða viðskiptahætti eða vandað vinnubrögð sín í samræmi við meginreglur og lög nr. 161/2002.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að greiðslu uppreiknaðra vaxta og verðbóta frá dagsetningu kaupsamnings þann 10. desember 2009 vegna endurgreiðslu ofgreidds fjárs vegna láns nr. X.

Varnaraðili hefur endurgreitt sóknaraðila afborganir að fjárhæð 1.086.924 kr. ásamt vöxtum 4 ár aftur í tímann með vísan til 3. gr. laga um fyrningu kröfuréttinda nr. 150/2007. Sóknaraðili krefst þess hins vegar að varnaraðili greiði að fullu uppreiknaða vexti og verðbætur frá þeim degi sem lán X færðist yfir á nýjan eiganda, þann 10. desember 2009.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði vísað frá með vísan til e-liðar 6. gr. samþykktar nefndarinnar. Í e-lið 6. gr. samþykktanna kemur fram að nefndin fjalli ekki um þau mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau séu ekki tæk til úrskurðar. Enda þótt málatilbúnaður sóknaraðila hefði vissulega mátt vera markvissari, verður að telja að sakarefnið liggja nægilega skýrt fyrir til að unnt sé að taka afstöðu til þess, enda verði þá lagður sá skilningur í kröfu sóknaraðila að krafist sé viðurkenningar á rétti hans til vaxta af því fé sem ofgreitt var, frá greiðsludegi til endurgreiðsludags, að frádreginni þeirri fjárhæð sem þegar hefur verið greidd, eftir vaxtaviðmiði að mati nefndarinnar. Það leiðir af eðli nefndarinnar, sem ætlað er að gefa viðskiptamönnum fjármálafyrirtækja færi á að bera mál sín upp án verulegs kostnaðar, að ekki verða gerðar ríkar kröfur um vísan til réttarreglna eða önnur slík atriði í málatilbúnaði þeirra. Það virðist liggja skýrt fyrir í máli þessu að sóknaraðili hefur greitt af láni nr. X sem varnaraðili hefur nú endurgreitt honum. Vegna þess hefur sóknaraðili krafist þess einnig að fá uppreiknaða vexti og verðbætur frá þeim degi sem kaupsamningur. Verður frávísunarkröfu varnaraðila því hafnað.

Í máli þessu hefur varnaraðili fallist á að reikna vexti á endurgreiðslukröfu sóknaraðila og verður það samkomulag sem í því felst lagt til grundvallar án nokkurrar skoðunar.

Verður fallist á með varnaraðila, með vísan til 3. gr. laga nr. 150/2007 um fyrningu kröfuréttinda, að krafa sóknaraðila um vexti sem féllu til fyrir meira en fjórum árum, sé fyrnd. Verður því að hafna kröfu sóknaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur F, er hafnað.

Reykjavík, 7. apríl 2017.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marellsson
Unnur Erla Jónsdóttir

Hrannar Már Gunnarsson
Fura Hjálmarsdóttir